

Sygn. akt VI GC 324/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Syndyka masy upadłości (...) Spółka z o.o. (...)w upadłości w R.

przeciwko: T. A.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego T. A. na rzecz powoda (...) Spółka z o.o.(...)w upadłości reprezentowanej przez Syndyka masy upadłości kwotę 101.867,38 zł (sto jeden tysięcy osiemset sześćdziesiąt siedem złotych trzydzieści osiem groszy) z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 1.157,18 zł od dnia 11 grudnia 2012 r.,
- 12.202,48 zł od dnia 17 grudnia 2012 r.,
- 6.171,72 zł od dnia 22 grudnia 2012 r.,
- 2.053,95 zł od dnia 24 grudnia 2012 r.,
- 28.310,03 zł od dnia 25 stycznia 2013 r.,
- 875,06 zł od dnia 26 stycznia 2013 r.,
- 4.318,00 zł od dnia 29 stycznia 2013 r.,
- 2.748,13 zł od dnia 5 lutego 2013 r.,
- 8.595,89 zł od dnia 22 lutego 2013 r.,
- 2.271,53 zł od dnia 23 lutego 2013 r.,
- 5.396,76 zł od dnia 5 marca 2013 r.,
- 4.311,33 zł od dnia 11 marca 2013 r.,
- 3.290,74 od dnia 12 marca 2013 r.,
- 8.239,43 zł od dnia 19 marca 2013 r.,

- 3.231,59 zł od dnia 29 kwietnia 2013 r.,
- 3.372,35 zł od dnia 10 maja 2013 r.,
- 7.048,15 zł od dnia 13 lipca 2013 r.,
- 2.261,79 zł od dnia 21 czerwca 2013 r.,
- 1.946,29 zł od dnia 2 lipca 2013 r.,
- 1.672,26 zł od dnia 5 lipca 2013 r.,
- 1.363,42 zł od dnia 28 czerwca 2013 r.,

do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.975,00 zł (osiem tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 324/14

UZASADNIENIE

Powód Syndyk masy upadłości (...) Spółka z o.o. (...) w R. w upadłości likwidacyjnej domagał się zasądzenia od pozwanego T. A. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo – Usługowa (...) w K. kwoty 101.867,38 zł z ustawowymi odsetkami w od dat i kwot wskazanych szczegółowo w pozwie oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że sprzedał pozwanemu towar zgodnie z treścią załączonych do pozwu faktur. Pomimo upływu terminów płatności wskazanych na fakturach pozwany nie zapłacił kwot z nich wynikających. W związku z powyższym powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty, co jednak okazało się bezskuteczne.

Sąd Okręgowy w R. na podstawie twierdzeń pozwu oraz załączonych do niego dowodów w dniu 5.02.2014 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym mocą którego nakazał pozwanemu zapłatę kwot zgodnie z żądaniem pozwu (k.63-64).

Od tego nakazu pozwany wniósł w ustawowym terminie sprzeciw domagając się oddalenia powództwa w całości, a ponadto dopuszczenia dowodu z przesłuchania stron oraz przesłuchanie świadka w osobie A. A..

Pozwany zarzucił że powód nie udowodnił istnienia roszczenia dochodzonego pozwem, nie przedstawił żadnych dowodów wydania towaru objętego załączonymi do pozwu fakturami VAT. Pozwany podał dalej, iż samodzielnie nie jest w stanie zweryfikować ilości towaru który odebrał od powoda, stąd też kwestionuje zasadność dochodzonego przez powoda roszczenia w całości.

Pozwany podniósł, iż zgodnie z art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c., to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów na które się on powołuje. Zdaniem pozwanego, powód obowiązkowi temu nie podołał, albowiem w pozwie oprócz faktur nie powołał żadnych innych dowodów świadczących o zasadności jego roszczenia. Dodał również, że nie wszystkie faktury załączone do pozwu zostały podpisane, a na tych na których podpis widnieje jego pochodzenia nie jest pozwany w stanie potwierdzić (k.68).

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Wytaczając przedmiotowe powództwo powód domagał się zasądzenia kwoty 101.867,38zł twierdząc, iż sprzedał pozwanemu towar o takiej właśnie wartości. Na poparcie swego roszczenia przedłożył umowę handlową jaką strony sporu zawarły w dniu 16.09.2005 r . Pozwany w toku sporu faktu podpisania tej umowy nie kwestionował.

Ponadto powód przedłożył faktury VAT w których określona została nazwa towaru, miejsce dostawy, nabywca, data wystawienia faktury, data sprzedaży, forma i termin płatności oraz cena towaru z podatkiem VAT. Ponieważ powód jak twierdzi nie otrzymał zapłaty należności skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty z dnia 4.11.2013 r.

dowody: umowa handlowa numer (...), wezwanie do zapłaty z dnia 4 listopada 2013, faktury VAT (k. 20 – 61).

W związku z zarzutami pozwanego zawartymi w sprzeciwie od nakazu zapłaty, powód w piśmie procesowym z 21.10.2014r. podtrzymał w całości żądanie pozwu, stwierdzając, iż stanowisko pozwanego zawarte sprzeciwie nie polega na prawdzie. Powód podniósł, że pozwany nigdy wcześniej nie kwestionował faktu odbioru towaru, swojego obowiązku zapłaty, a także istnienia z tego tytułu długu. W dniu 12.02. 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty wymagalnej w tej dacie kwoty 97.006 zł 26 gr, pozwany nie negocjował swego długu i faksem z 20 lutego 2013 r. zwrócił się z prośbą do powoda o umożliwienie mu przedłużenia terminu płatności należności z faktur.

W związku zakwestionowaniem przez pozwanego faktu dokonywania transakcji z powodem i odebrania towaru objętego fakturami załączonymi do pozwu powód zawnioskował o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków w osobach W. P. i T. D..

dowody: wezwanie do zapłaty z dnia 12 lutego 2013r. faks z daty 20 lutego 2013 r. k.111 i 113).

Pozwany z kolei, w piśmie procesowym z dnia 21.10. 2014 r. podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i podniósł że załączone przez powoda pismo wysłane do niego faksem nie dotyczy należności dochodzonych w niniejszym postępowaniu, albowiem powód w dniu 7 .11. 2012 r. wystąpił na drogę sądową przeciwko pozwanemu z żądaniem zapłaty kwoty 97.706 zł i sprawa była rozpoznawana przez Sąd Okręgowy w R. pod sygnaturą VI Gc 364/12. W dalszej części przedmiotowego pisma podtrzymał uprzednio wyrażone stanowisko co do tego że powód nie wykazał zasadności dochodzonego roszczenia . Natomiast odnośnie faktur załączonych do pozwu stwierdził, iż fakt ich podpisania dowodzi wyłącznie tego, że osoba która złożyła na nich swój podpis zapoznała się z ich treścią, nie oznacza to jednak, że do ich treści nie ma zastrzeżeń. Ponadto faktura jest dokumentem techniczno – rozliczeniowym, całkowicie oderwanym od innych dowodów istnienia zobowiązania pozostając bez znaczenia, zwłaszcza gdy strona zobowiązana kwestionuje zasadność jej wystawienia. Nie jest ona więc wystarczającym dowodem istnienia obowiązku zapłaty (k.117-119).

Sąd Okręgowy dokonując oceny podnoszonych przez strony postępowania twierdzeń i zarzutów oraz przedłożonych przez powoda dowodów uznał, że jego roszczenie jest zasadne i znajduje podstawę w treści art. 535 k.c. W/w przepis stanowi, że sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzeczy odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Ma rację pozwany twierdząc sprzeciwie od nakazu zapłaty, iż to powód -zgodnie z rygorem wynikającym z art. 6 k.c. - ma wykazać, że towar objęty fakturami załączonymi do pozwu został pozwanemu wydany oraz, że pozwanemu doręczono dokumenty rozliczeniowe w postaci przedmiotowych faktur, co umożliwiłoby mu zapłatę ceny.

Pozwany w trakcie niniejszego postępowania przyjął linię obrony polegającą jedynie na zaprzeczeniu aby towar objęty fakturami zalegającymi w aktach sprawy na karcie od 22 do 61 odebrał. Stwierdził jednak w sprzeciwie, że ponieważ samodzielnie nie jest w stanie zweryfikować ilości towaru odebranego od powoda, dlatego też kwestionuje zasadność dochodzonego roszczenia w całości. Nie wykazał przy tym by za którąkolwiek z faktur(lub jakąkolwiek kwotę) zapłacił, tym bardziej, że większość z nich została potwierdzona podpisem z pieczętką. Faktem jest, iż faktura jest dokumentem rozliczeniowym i nie musi stanowić o istnieniu stosunku zobowiązaniowego, niemniej jednak na taką formę potwierdzania odbioru towaru i zapłaty za niego pozwany wyraził zgodę w umowie handlowej. Żadnych innych dokumentów świadczących o wydawaniu towaru i jego odbiorze strony nie przewidziały.

Pozwany nie kwestionował przecież w czasie sporu faktu zawarcia z powodem w dniu 16 .09.2005 r. umowy handlowej w której strony dokonały szczegółowych ustaleń w zakresie obowiązków sprzedającego, obowiązków kupującego, sposobu składania zamówień, ceny sprzedaży i innych istotnych warunków. Zgodnie z § 19 umowy należności

z tytułu zakupionych towarów miały być wpłacane przez kupującego(czyli pozwanego) przelewem na rachunek sprzedającego(czyli powoda) na jego rachunek bankowy, w terminie do dwudziestu ośmiu dni od daty wystawienia faktury VAT. Jednocześnie kupujący, jak wynika z § 1, upoważnił sprzedającego do wystawiania faktur VAT bez jego podpisu. W niniejszym postępowaniu pozwany nie wykazał aby to upoważnienie dla powoda zostało wycofane.

Na poparcie zarzutów podniesionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zawnioskował o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron oraz z przesłuchania świadka w osobie A. A.. Pomimo faktu, że pozwany nie sprecyzował w sposób jednoznaczny okoliczności na jakie mają być przeprowadzone w w/w dowody, Sąd biorąc pod uwagę, że pozwany nie był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika na etapie wnoszenia sprzeciwu, wnioski powyższe uwzględnił.

Pozwany, wezwaniem z dnia 29 .09.2014 r. został prawidłowo wezwany na termin rozprawy w dniu 22 .10. 2014 r. w celu przesłuchania w charakterze strony (k. 105 – 106). Pomimo jednak prawidłowego wezwania pozwany nie stawiał się i nie usprawiedliwił swojej nieobecności. W związku z powyższym Sąd dowód ten pominął. Jednocześnie, ponieważ pełnomocnik powoda i pełnomocnik pozwanego oświadczyli że istnieje realna szansa doprowadzenia do ugodowego zakończenia sporu, Sąd zakreślając pełnomocnikom stosowny termin w celu umożliwienia przeprowadzenia rozmów, zobowiązał ich jednocześnie do wpłacenia zaliczek z przeznaczeniem na koszty stawiennictwa zawnioskowanych świadków. Ponieważ między stronami do porozumienia nie doszło, kolejny termin rozprawy wyznaczony został na dzień 23.12.2014r., przy czym z uwagi na fakt że pozwany pomimo zakreślonego terminu nie wpłacił zaliczki na koszty stawiennictwa świadka A. A. - dowód ten został pominięty. Na rozprawie tej Sąd przeprowadził dowód z zeznań świadków w osobach W. P. i T. D.. Wyżej wymienieni świadkowie zeznawali na okoliczności związane ze sprzedażą pozwanemu towarów (jego odbiorem przez pozwanego), sposobem składania zamówień i wystawianiem faktur. Przedmiotowe zeznania sąd uznał za wiarygodne i stanowiące uzupełnienie dowodów z dokumentów w postaci faktur. Świadek T. D. potwierdził na okazywanych mu wrywkowo fakturach, fakt złożenia przez siebie na tych dokumentach podpisu.

Wbrew zarzutom pozwanego przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż faktury stanowiące podstawę żądania pozwu w sprawie prawomocnie zakończonej o sygn.VI Gc 342/12 nie są tożsame z fakturami które powód przedłożył do niniejszego pozwu. Podkreślić należy, iż faktury załączone do pozwu pochodzą z okresu od grudnia 2012 r. do lipca 2013 r., natomiast przedmiotowy pozew został wniesiony do Sądu w dniu 5 lutego 2014 r. Pozwany nie kwestionował, aby wcześniej, tj. przed doręczeniem mu odpisu nakazu łącznie z odpisem pozwu i załącznikami nie dysponował fakturami za które powód domaga się teraz zapłaty. Nie twierdził i nie wykazał aby którąkolwiek z faktur odesłał, również w nie zostało wykazane aby udzielił odpowiedzi na wezwanie z dnia 4. 11. 2013 r. Podkreślić należy, że pozwany dopiero na ostatniej rozprawie 23 grudnia 2014r. złożył wniosek o zobowiązanie powoda do przedłożenia oryginałów dokumentów, kwestionując przedłożone kserokopie (pomimo potwierdzenia ich „ za zgodność” przez profesjonalnego pełnomocnika).

Sąd Okręgowy wniosek powyższy oddalił uznając, że jest spóźniony i ma na celu przedłużenie postępowania. Zgodnie z art. 503 § 1 k.p.c. pozwany wnosząc sprzeciw powinien wskazać, czy zaskarża go w całości, czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty, oraz okoliczności faktyczne i dowody.

Pozwany, jak wskazano powyżej, nie wykazał by odesłał powodowi przedmiotowe faktury, a zatem domniemywać należy, że znajdują się one w jego dyspozycji. Na marginesie dodać też należy, iż co prawda pozwany w sprzeciwie podnosił kwestię dotyczącą podpisów złożonych na fakturach, niemniej jednak w ślad za tym nie poszły, ani w sprzeciwie, ani w trakcie dalszego postępowania żadne wnioski dowodowe.

Reasumując, Sąd uznał iż żądanie pozwu zasługuje na uwzględnienie.

W związku z powyższym zasądzone od pozwanego na rzecz powoda kwotę 101. 867 zł 38 gr na podstawie art. 535 k.c., z odsetkami w wysokości ustawowej od daty i kwot wskazanych w pozwie na podstawie art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c.. O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.